

Empirický výzkum v sociologii

Komplexní průvodce metodologií sociálních věd — od vztahu teorie a empirie přes měření a výběrové procedury až po analýzu a interpretaci výsledků.

GIDDENS

DISMAN

MILLS

MERTON

SOCIOLOGY

PŘEHLED TÉMAT

Co nás čeká?

01

Co je empirický výzkum

Definice, základní atributy a vztah teorie k empirii

02

Výzkumný proces

Formulace otázek, hypotézy, výběr vzorku, sběr dat

03

Výzkumné strategie a metody

Kvantitativní, kvalitativní a smíšené přístupy

04

Měření, validita, reliabilita

Kritéria kvality výzkumu a jejich vzájemný vztah

05

Analýza a interpretace

Statistické zpracování, problémy interpretace, etika

Co je empirický výzkum?

Empirický výzkum představuje **systematické zkoumání sociální reality** založené na přímém pozorování a sběru dat ze skutečného světa. Jde o proces, který umožňuje ověřovat teoretické předpoklady prostřednictvím konkrétních důkazů — nikoliv na základě pouhých spekulací nebo intuice.

Anthony Giddens zdůrazňuje, že sociologie se odlišuje od běžného „selského rozumu“ právě tím, že své závěry opírá o **ověřitelné důkazy**. Bez empirického ukotvení zůstává sociologická teorie pouhou spekulací.

Empirie a teorie: nutná spolupráce

Empirie

Základ poznání — přímé pozorování a zkušenost se sociální realitou. Dodává důkazy, potvrzuje či vyvrací teoretické předpoklady a odhaluje nové vzorce.

- Sběr a analýza dat
- Ověřitelné důkazy
- Testování hypotéz

Teorie

Abstraktní rámec — vysvětluje a propojuje empirická zjištění do celků. Řídí empirické poznání, ukazuje, co je relevantní ke zkoumání, a formuluje otázky pro výzkum.

- Pojmový rámec
- Formulace hypotéz
- Interpretační rámec

 Klíčový princip: Giddens i Disman se shodují — teorie bez dat je spekulace, data bez teorie jsou pouhý popis. Nejlepší sociologická práce vzniká tam, kde se teorie a empirická data vzájemně obohacují.

Merton, Mills a vztah teorie s empirií

Robert Merton varoval před dvěma extrémy, které ohrožují sociologické poznání. C. Wright Mills v *Sociologické imaginaci* popsal, jak se věda může ztrácet v prázdných formalismech.

Abstraktní empiricismus

Lazarsfeld — čistý empirický popis reality bez teoretického ukotvení. Data jsou sbírána, ale chybí interpretační rámec, který by jim dával smysl.

Velké teorie

Parsons — teoretické vysvětlení reality bez empirického ověření. Abstraktní systémy pojmů, které nelze propojit s konkrétními jevy.

Teorie středního dosahu

Merton — zlatá střední cesta. Teorie dostatečně konkrétní na empirické ověření: byrokracie, anomie, deviace, referenční skupiny.

Základní atributy empirického výzkumu

Miroslav Disman ve své knize *Jak se vyrábí sociologická znalost* klade důraz na to, že bez těchto vlastností nelze výzkum považovat za vědecky relevantní.

Čtyři pilíře vědeckého výzkumu

1

Objektivita a systematičnost

Výzkumník minimalizuje subjektivní zkreslení. Postup je předem plánovaný a strukturovaný, nikoliv nahodilý.

2

Validita a reliabilita

Validita zajišťuje, že měříme to, co chceme měřit. Reliabilita garantuje stabilitu výsledků při opakování výzkumu.

3

Transparentnost metod

Metody musí být jasně popsány, aby bylo možné výzkum replikovat a kriticky zhodnotit jeho kvalitu.

4

Etika výzkumu

Respektování práv respondentů, informovaný souhlas a důvěrnost získaných dat jsou nepřekročitelné hranice.

Giddensovy typy sociologických otázek

„Sociologické otázky jsou faktické, srovnávací, vývojové a teoretické.“ — Anthony Giddens

Giddens definuje sociologii jako vědu o **studiu sociální reality** — vztahů, institucí, struktur a procesů, které utvářejí lidské společnosti. Výzkum není nahodilým sbíráním informací, ale **systematickým zkoumáním faktů** dle jasných pravidel. Každý ze čtyř typů otázek vyžaduje specifický empirický přístup.

Faktické

Co se děje ve společnosti?

Srovnávací

Jak se liší různé společnosti?

Vývojové

Jak se společnost mění v čase?

Teoretické

Proč se jevy dějí tak, jak se dějí?

Výzkumné strategie v sociologii

Sociologický výzkum se tradičně opírá o dvě základní strategie, které se liší svou logikou, cíli i nástroji. Disman zdůrazňuje, že volba strategie závisí na **povaze výzkumné otázky** — není správná nebo špatná metoda, je jen metoda vhodná nebo nevhodná pro daný záměr.

Kvantitativní vs. kvalitativní přístup

Kvantitativní výzkum

Měření, statistika, zobecnění na populaci. Testuje předem formulované hypotézy na velkých souborech dat. Cílem je **přesné číselné vyjádření** sociálních jevů.

Kvalitativní výzkum

Hlubkové porozumění, kontext, významy. Zkoumá, jak lidé sami interpretují svůj svět. Cílem je **porozumění perspektivám** aktérů.

Smíšený design

Triangulace dat a komplexní pohled na problém. Kombinuje silné stránky obou strategií a kompenzuje jejich slabiny pro **ucelenější poznání**.

Kvantitativní výzkum: klíčové charakteristiky

Kvantitativní výzkum pracuje s číselnými daty a statistickými metodami. Zaměřuje se na měření, kvantifikaci a statistické testování hypotéz. Jeho cílem je odhalit obecné zákonitosti a vzorce zobecnitelné na širší populaci.

Standardizace

Všichni respondenti dostávají **stejné otázky ve stejném pořadí**, což umožňuje porovnání odpovědí napříč celým vzorkem a replikaci výzkumu.

Velké vzorky

Pracuje s **větším počtem respondentů** pro dosažení statistické reprezentativnosti výsledků a jejich zobecnitelnosti na celou populaci.

Statistická analýza

Využívá **matematické metody** — od deskriptivní statistiky přes korelaci až po složitou regresní analýzu — pro odhalování vzorců v datech.

Testování hypotéz

Ověřuje **předem stanovené předpoklady** o vztazích mezi proměnnými pomocí statistických testů a kritérií významnosti.

Kvantitativní metody: charakteristika

Dotazníky

Standardizované otázky pro velké vzorky respondentů. Klíčová je jednoznačnost formulací a předvýzkum (pilotáž).

Standardizované rozhovory

Pevná struktura zajišťující srovnatelnost odpovědí. Tazatel klade otázky v pevně daném pořadí a znění.

Experimenty

Kontrolované podmínky pro ověření kauzálních vztahů mezi nezávislou a závislou proměnnou.

Statistické analýzy

Deskriptivní i analytická statistika pro zpracování dat a testování hypotéz.

Výhody

- Přesnost a měřitelnost
- Možnost generalizace na populaci
- Opakovatelnost výzkumu

Limity

- Redukce sociální reality na čísla
- Riziko povrchnosti
- Nezachycení subjektivních významů

Kvalitativní metody: charakteristika

Kvalitativní výzkum se zaměřuje na porozumění významům, které lidé při kládají svému jednání a sociálním situacím. Giddens zdůrazňuje, že sociální svět nelze plně pochopit bez pochopení perspektiv aktérů.

Hlubkové rozhovory

Otevřené otázky umožňují respondentům vyjádřit své zkušenosti vlastními slovy. Zachycují nuance, osobní příběhy a subjektivní motivace.

Fokusní skupiny

Skupinová diskuse odhaluje sdílené postoje, normy a napětí mezi různými perspektivami. Dynamika skupiny generuje nové poznatky.

Pozorování a etnografie

Výzkumník se ponoří do zkoumaného prostředí a zachycuje chování v přirozeném kontextu, včetně neverbálních projevů.

Analýza dokumentů

Rozbor textů, mediálních obsahů, deníků, dopisů. Umožňuje zkoumat sociální jevy bez přímého kontaktu s respondenty.

📌 Výhody: Zachycení hlubokých významů, procesů a kontextu. Flexibilita a citlivost vůči zkoumanému jevu.

⚠️ Limity: Menší možnost zobecnění. Větší závislost na interpretaci a subjektivitě výzkumníka.

Porovnání kvantitativního a kvalitativního výzkumu

Aspekt	Kvantitativní	Kvalitativní
Typ dat	Číselná, měřitelná	Textová, obrazová
Velikost vzorku	Stovky až tisíce	Jednotky až desítky
Analýza	Statistické metody	Interpretativní postupy
Cíl	Zobecnění, predikce	Porozumění, význam
Přístup	Deduktivní (od teorie)	Induktivní (od dat)
Flexibilita	Rigidní design	Pružný design

☐ Giddens upozorňuje, že výběr metody by nikdy neměl být dogmatický. Nejsilnější výzkumné projekty využívají **triangulaci** — kombinaci více metod a perspektiv.

Konkrétní příklady kvalitativních a kvantitativních výzkumů

Pochopení rozdílů mezi kvantitativním a kvalitativním přístupem je nejlépe ilustrováno na praktických příkladech. Každý přístup využívá specifické metody a směřuje k odlišným typům poznání.

Kvantitativní: Průzkum veřejného mínění

Sběr dat prostřednictvím standardizovaných dotazníků od velkého reprezentativního vzorku populace (např. 1000 lidí) k zjištění postojů k politickým kandidátům. Data se analyzují statisticky, aby se identifikovaly trendy a korelace, a výsledky jsou zobecněny na celou populaci.

Kvalitativní: Etnografická studie subkultury

Dlouhodobé hloubkové pozorování a rozhovory s několika členy specifické subkultury (např. pouliční umělci) s cílem porozumět jejich životnímu stylu, hodnotám a vzájemné interakci. Výsledkem je detailní popis a interpretace jejich světa.

Triangulace metod

Moderní sociologie často kombinuje kvalitativní a kvantitativní přístupy. Tato kombinace — nazývaná triangulace — umožňuje komplexnější a ucelenější pohled na zkoumaný problém.

Datová triangulace

Více zdrojů dat ke stejnému jevu — například data z rozhovorů doplněná statistikami nebo dokumenty.

Metodologická triangulace

Kombinace různých výzkumných metod, jejichž silné stránky se vzájemně doplňují a kompenzují slabiny.

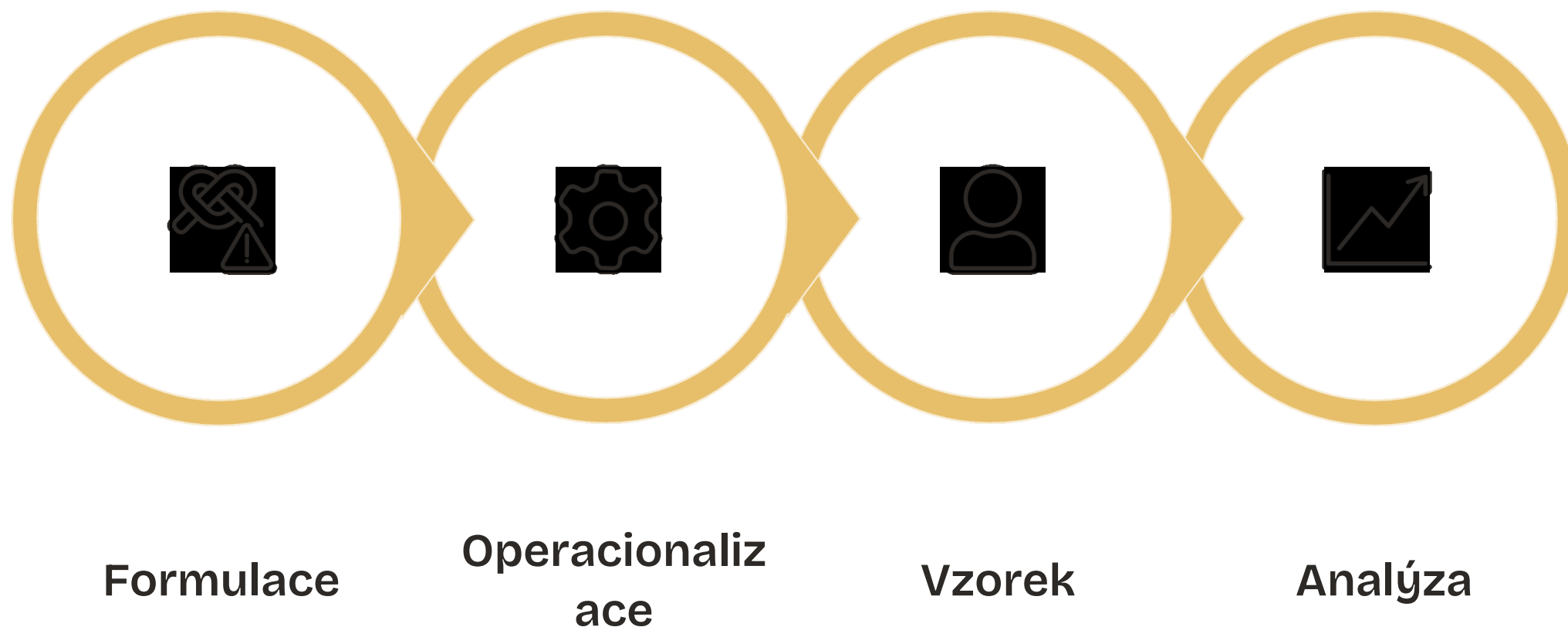

Teoretická triangulace

Využití více teoretických rámců pro interpretaci stejného jevu, čímž se obohacuje hloubka analýzy.

Výzkumný proces: přehled fází

Miroslav Disman popisuje výzkumný proces jako **logicky provázaný sled kroků**, kde každá fáze ovlivňuje kvalitu fází následujících. Přeskočení či podcenění některého kroku vede k zásadním chybám v celém výzkumu.

Celý proces musí být **transparentní a zdokumentovaný**, aby bylo možné výzkum kriticky posoudit a případně zopakovat. Dokumentace je podmínkou vědecké kontroly kvality.

Formulace výzkumných otázek a hypotéz

Kvalitní výzkum začíná **jasným vymezením problému**. Disman upozorňuje, že špatně formulovaná otázka vede k nepoužitelným výsledkům, ať je metoda sebelepší.

1 Vymezení problému

Výzkumník musí přesně definovat, co chce zkoumat a proč. Problém musí být zkoumatelný empirickými prostředky — nelze empiricky ověřovat čisté hodnotové soudy.

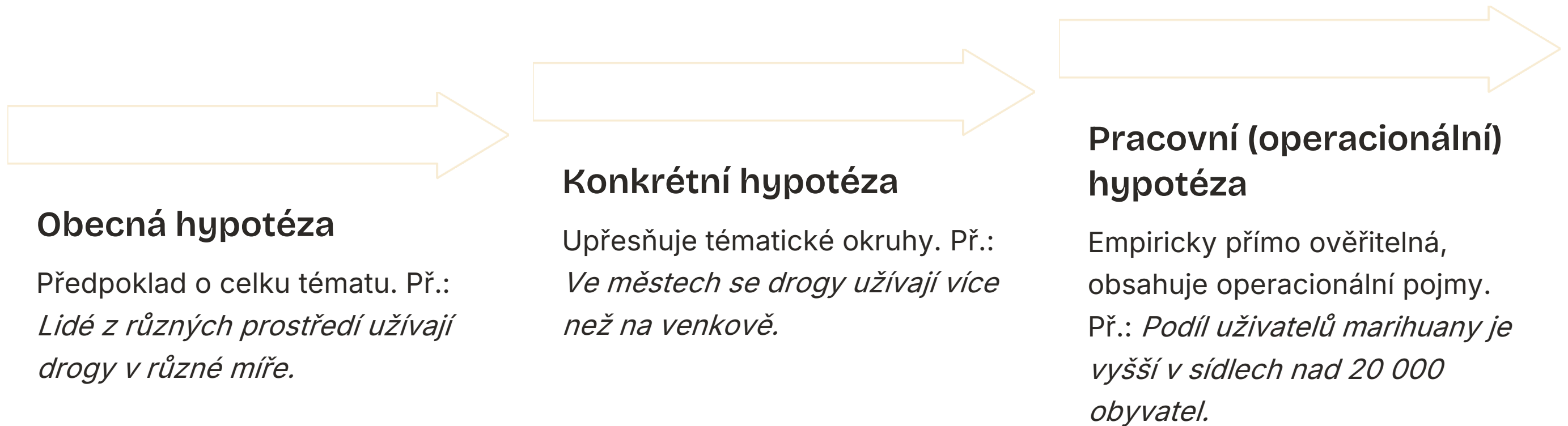
2 Formulace hypotéz

Hypotézy jsou testovatelné předpoklady o vztahu mezi proměnnými. Dobrá hypotéza musí být **falzifikovatelná** — musí existovat možnost ji vyvrátit.

3 Operacionalizace

Převod teoretických pojmů na empiricky měřitelné indikátory. Pojmy, které nelze definovat operacionálně, nemají ve vědě místo (Bridgeman).

Od obecné hypotézy k operacionální

 Příklad z praxe: „Existuje souvislost mezi vzděláním rodičů a studijními výsledky dětí?“ — taková otázka je jasná, měřitelná a vede k formulaci konkrétních hypotéz.

Složky výzkumného projektu

Úvodní projekt výzkumu

- CO? — předmět, výzkumné otázky, hypotézy
- KDO? — objekt, cílová skupina, vzorek
- PROČ? — účel, cíle (teorie/praxe)
- JAK? — metodika, výběr vzorku, sběr dat
- KDY? — harmonogram, závazné termíny
- ZA KOLIK? — rozpočet, finanční kalkulace

Rozpracování tématu

Téma v sociálních vědách není informačně uzavřený systém — „vše souvisí se vším“. Nelze zkoumat jev v celé komplexitě, je nutná **redukce sociální reality**.

Výběrem jevu a úhlem pohledu zvýznamňujeme část reality, zatímco jiné části ztrácejí na důležitosti. Z tématu se vymezují **tématické okruhy** → **dílčí výzkumné otázky** → **upřesnění předmětu** pomocí hypotéz.

Výběr vzorku a reprezentativita

Způsob, jakým vybereme respondenty, zásadně ovlivňuje platnost a zobecnitelnost výsledků celého výzkumu. Statistika vstupuje do výzkumu ve dvou klíčových momentech: výběr objektu a analýza dat.

Vyčerpávající vs. výběrové šetření

Vyčerpávající šetření

Předmětem pozorování jsou **všechny jednotky** nositele jevu. Výsledky jsou velmi cenné a slouží jako kritérium pro výběrové postupy. Typický případ: **census (SLBD)**. Problém: ne vždy je celý soubor znám (otevřený soubor).

Výběrové šetření

Předmětem je jen **zlomek jednotek**. Principem je redukce základního souboru na výběrový soubor. Cílem je zobecnění informací o výběrovém souboru na základní soubor (odhad parametrů). Klíčová je **reprezentativita**.

Od základního souboru k zobecnění

Cílem celého procesu je **zobecnění** (statistická indukce) — přenesení poznatků z výběrového souboru zpět na základní soubor. To je možné pouze při zajištění **reprezentativity**.

Základní soubor

Výběr

Výběrový soubor

Zobecnění

Typy výběrových procedur

Prostý náhodný výběr

Každá jednotka ZS má stejnou šanci stát se členem VS. Losování nebo tabulka náhodných čísel. Umožňuje statistickou indukci a zobecňování.

Dvoustupňový náhodný výběr

Výběr v etapách: nejprve skupiny (clustery), pak prvky uvnitř skupin. Praktické pro rozsáhlé populace s geografickým rozptylem.

Záměrný výběr

Respondenti jsou vybíráni účelově podle kritérií výzkumníka. Typický pro kvalitativní výzkum, kde jde o hloubku, nikoli šíři.

Kvótní výběr

„Násilné" zajištění shody vlastností výběrového a základního souboru. Snazší, levnější a rychlejší — ale nelze snadno odhadnout výběrovou chybu.

 Pozor: Nahodilý výběr (anketa) není vědeckým výzkumem — výsledky nelze zobecnit ani při vzorku 20 000 respondentů!

Konkrétní příklady výběrových procedur

Abychom lépe pochopili rozdíly mezi typy výběrů, podívejme se na praktické příklady z oblasti sociálního výzkumu.

Prostý náhodný výběr

Pro výzkum studentských preferencí na univerzitě vybereme 100 studentů z kompletního seznamu všech zapsaných studentů pomocí generátoru náhodných čísel. Každý student má stejnou šanci být vybrán.

Dvoustupňový náhodný výběr

Při výzkumu životního stylu v České republice nejprve náhodně vybereme 50 obcí. Poté v každé z vybraných obcí náhodně vylosujeme 20 domácností k účasti v dotazníkovém šetření.

Záměrný výběr

Pokud chceme zkoumat zkušenosti s bezdomovectvím, můžeme záměrně vyhledat a oslovit osoby, které žijí na ulici nebo využívají služby azylových domů. Cílem je hloubka, nikoli statistická zobecnitelnost.

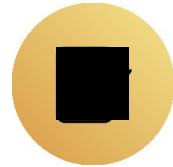

Kvótní výběr

Pro výzkum politických názorů zajistíme, aby náš vzorek odpovídal struktuře populace ČR podle pohlaví, věku (např. 18-30, 31-50, 51+) a vzdělání (ZŠ, SŠ, VŠ). Anketáři oslovují lidi tak, aby naplnili předem dané kvóty.

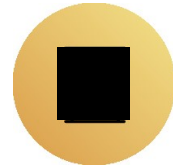
Charakteristiky kvótního výběru

Kvótní výběr je často využíván v praktickém výzkumu pro svou efektivitu, avšak je důležité znát jeho specifické vlastnosti a omezení.

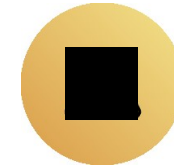
Cílené přiřazení

Výběr jednotek je řízen předem stanovenými kvótami (např. pohlaví, věk, vzdělání), aby vzorek odpovídal populaci.

Rychlost a náklady

Je obvykle rychlejší a méně nákladný než pravděpodobnostní výběry, protože nevyžaduje kompletní seznam základního souboru.

Omezená zobecnitelnost

Nelze statisticky odhadnout výběrovou chybu, což ztěžuje spolehlivé zobecnění výsledků na celou populaci.

Rozsah výběrového souboru

Neplatí, že čím větší základní soubor, tím musí být větší výběrový soubor. Velikost výběrového souboru závisí na čtyřech klíčových faktorech:

1

Hloubka informací

Analýza podskupin (muži/ženy, kraje) vyžaduje dostatečný počet jednotek v každém podsouboru pro statistickou spolehlivost.

2

Variabilita základního souboru

Čím větší variabilita sledovaného znaku, tím větší vzorek je třeba pro dosažení požadované přesnosti odhadu.

3

Požadovaná přesnost

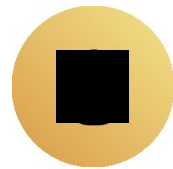
Interval spolehlivosti — jak velkou chybu odhadu od parametru základního souboru jsme ochotni připustit.

4

Požadovaná spolehlivost

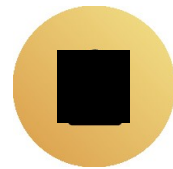
Hladina významnosti $\alpha = 0,05$ nebo $0,01$ (95 % nebo 99 %). „S 95% pravděpodobností je výsledek mezi 44,7 % a 49,2 %.“

Výzkumné cíle a jejich typy

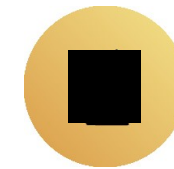
Orientační / Explorační výzkum

Základní orientace v problému nebo objevení něčeho nového v určité skupině. Provedení: sonda, focus groups, zúčastněné pozorování, kvalitativní výzkum.

Deskriptivní výzkum

Popis co největšího množství jevů a vztahů bez snahy vysvětlit příčiny. Odpovídá na „co, kde, kdy a jak často“. Provedení: průzkum, sekundární analýza.

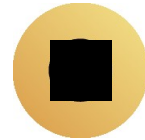

Explanační výzkum

Testování hypotéz o kauzálních souvislostech. Odpovídá na „proč“. Provedení: experiment, přirozený experiment, kvaziexperiment.

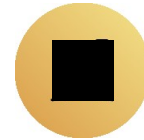
Praktické příklady výzkumných cílů

Níže uvádíme konkrétní scénáře, které ilustrují použití různých výzkumných cílů v sociologické praxi.

Orientační / Explorační výzkum

Zkoumání vlivu nového zákona o ochraně osobních údajů na chování malých a středních podniků v ČR. Cílem je identifikovat hlavní problémy a nejasnosti, se kterými se firmy potýkají, bez předem daných hypotéz. Metoda: série hloubkových rozhovorů s podnikateli.

Deskriptivní výzkum

Šetření rozšíření a frekvence používání online komunikačních nástrojů mezi studenty vysokých škol v Praze. Cílem je popsat, jaké platformy preferují, jak často je využívají a k jakým účelům. Metoda: kvantitativní dotazníkové šetření na reprezentativním vzorku.

Explanační výzkum

Experiment zaměřený na zjištění, zda zvýšení míry digitální gramotnosti (nezávislá proměnná) vede ke snížení pocitu sociální izolace u seniorů (závislá proměnná). Cílem je testovat kauzální vztah. Metoda: kontrolovaný experiment se dvěma skupinami – intervenční a kontrolní.

Klasifikace výzkumu

Dimenze	Typ A	Typ B
Účel	Základní (rozvoj teorie)	Aplikovaný (praxe)
Záběr	Komplexní (celý fenomén)	Parciální (část fenoménu)
Rozsah	Extenzivní (průzkum)	Intenzivní (case study)

Toto dělení není absolutní — v praxi se různé typy prolínají. Výzkumný projekt může být zároveň aplikovaný i explorační, nebo základní a extenzivní. Klíčové je vědomé rozhodnutí o typu, které ovlivňuje celý design výzkumu.

Konkrétní příklady klasifikace výzkumu

Následující příklady ilustrují, jak se různé dimenze klasifikace výzkumu projevují v reálných sociologických a vědeckých projektech.

Základní výzkum

Výzkum neurobiologických mechanismů paměti u savců, jehož cílem je porozumět základním principům fungování mozku bez okamžitého praktického využití.

Aplikovaný výzkum

Vývoj nového softwaru pro optimalizaci logistiky ve velkém podniku, zaměřený na řešení konkrétního obchodního problému a zvýšení efektivity.

Komplexní výzkum

Dlouhodobá studie dopadu klimatické změny na ekosystémy ve Střední Evropě, zahrnující biodiverzitu, hydrologii a socioekonomické aspekty regionu.

Parciální výzkum

Analýza vlivu sucha na úrodu kukuřice v konkrétním regionu v průběhu jednoho vegetačního období, soustředící se na omezenou sadu proměnných.

Extenzivní výzkum

Celostátní průzkum postojů občanů k digitalizaci veřejné správy, prováděný prostřednictvím online dotazníku s velkým počtem respondentů.

Intenzivní výzkum

Hlubkové rozhovory s deseti seniory žijícími v domově důchodců o jejich zkušenostech s adaptací na nové technologie, s důrazem na detailní porozumění.

Časové hledisko výzkumu

Výzkumy se liší nejen metodou a účelem, ale také svou **časovou strukturou**. Způsob, jakým výzkum sleduje zkoumaný jev v čase, zásadně ovlivňuje, jaké otázky lze zodpovědět.

Jednorázový výzkum

„Snímek“ stavu v určitém okamžiku. Průřezové studie nebo srovnávací výzkumy (Eurobarometer).

Replikační výzkum

Opakování výzkumu na jiné populaci, případně jinou technikou (pr.: kontinuální tracking — MEDIAPROJEKT).

Longitudinální výzkum

Stejný jev, stejná populace, stejná technika. Nejčistší typ opakovaného výzkumu. Vyžaduje dobrou organizaci a kontinuitu týmu.

Panelový výzkum

Na stejném objektu se zkoumá pokaždé něco jiného. Výhoda: rychlé výsledky. Riziko: změna chování vlivem vědomí sledování.

Reálné příklady výzkumů dle časového hlediska

Sociologický výzkum využívá různé časové dimenze pro hlubší pochopení sociálních jevů. Podívejme se na konkrétní příklady:

Jednorázový výzkum

Průzkum veřejného mínění v České republice před parlamentními volbami v roce 2021, zjišťující aktuální preference voličů a jejich postoje k hlavním politickým tématům.

Replikační výzkum

Opakovaný průzkum postojů k Evropské unii prováděný každých pět let na nově vybraném vzorku české populace, srovnávající vývoj názorů v čase.

Longitudinální výzkum

Studie životních drah absolventů sociologie, kde stejná skupina respondentů vyplňuje dotazníky každých pět let po dobu dvaceti let po promoci.

Panelový výzkum

Panel domácností, které pravidelně reportují své nákupní zvyklosti v různých kategoriích (potraviny, elektronika) pro analýzu tržních trendů a spotřebitelského chování.

Přehled výzkumných strategií

01

Průzkum (Survey)

Dnes nejčastější strategie. Rozhovor (F2F, CATI), dotazník, sekundární analýza. Vhodný pro velké populace, dobrá standardizace, ale nízká validita a vysoká reliabilita.

02

Experiment

Záměrné změny podmínek, kontrola nezávislé proměnné. Silný při hledání kauzálního vztahu, ale problém externí validity — umělé podmínky.

03

Kvalitativní výzkum

Terénní výzkum, rozhovor, pozorování, dokumenty. Cílem je porozumění, nikoli pouhý popis. Zkoumá sociální realitu bez statistických procedur.

04

Nevtíravý výzkum

Obsahová analýza, analýza statistik, historická a komparativní analýza. Bez přímého kontaktu s respondenty.

05

Evaluační výzkum

Hodnocení působení sociálních intervencí. Operacionalizace úspěchu a neúspěchu je věcí dohody mezi zadavatelem a výzkumníkem.

Konkrétní příklady výzkumných strategií

Každá výzkumná strategie má své specifické využití a přináší unikátní pohled na studovaný sociální jev.

Průzkum (Survey)

Celostátní průzkum postojů občanů k udržitelné dopravě, realizovaný online dotazníkem na reprezentativním vzorku populace k identifikaci preferencí a překážek.

Experiment

Laboratorní experiment zkoumající vliv sociální normy na ochotu jednotlivců přispívat na charitu v simulovaném online prostředí.

Kvalitativní výzkum

Hlubkové rozhovory s mladými aktivisty o jejich motivacích a zkušenostech s politickou angažovaností v lokálních komunitách.

Nevtíravý výzkum

Obsahová analýza novinových článků z období ekonomické krize s cílem zjistit, jakým způsobem média rámovala chudobu a sociální nerovnost.

Evaluační výzkum

Hodnocení efektivity vládního programu zaměřeného na podporu zaměstnanosti matek s malými dětmi pomocí kombinace kvantitativních a kvalitativních dat.

Průzkum (Survey Research)

Průzkum je dnes nejčastější výzkumnou strategií v sociálních vědách. Jednotlivé průzkumy se ovšem liší zásadně svou kvalitou — od novinových anket až po vědecky rigorózní výzkumy s reprezentativním vzorkem.

iStock
Credit: Bill Oxfo

Typy průzkumu: nástroje a techniky

Dotazník (self-administered)

Obsahuje: název, zadavatel, oslovení, úvod, ujištění o anonymitě, instrukce, poděkování. Distribuován poštou, osobně nebo online.

Výhody: operativní, levný, anonymní. **Nevýhody:** povrchní, problém návratnosti.

Rozhovor tváří v tvář (F2F)

Vyšší návratnost než dotazník. Tazatelská síť: nábor, školení, kontrola. Využití notebooků/tabletů — data se rovnou nahrávají (CAPI).

Principy: otázka → odpověď, neutralita tazatele.

Telefonický průzkum (CATI)

Levnější a rychlejší, lepší kontrola sběru dat, snazší odpovídání na citlivé otázky.

Nevýhody: snáze se odmítá, omezeno na vlastníky telefonu.

Průzkum: vhodný pro velké populace, umožňuje dobrou standardizaci, ale má nízkou validitu a vysokou reliabilitu. Během výzkumu nelze měnit podmínky.

Experiment v sociálním výzkumu

Experiment je studií, která pomocí **záměrných změn podmínek** (intervence) zkoumá, jaké změny nastaly v objektu pozorování. Jde o nejsilnější strategii pro hledání kauzálních vztahů.

1

Nezávislá proměnná

Podmínky pod kontrolou výzkumníka — to, co manipulujeme a měníme v experimentální skupině.

2

Závislá proměnná

Sledovaná cílová proměnná — to, co měříme a co se mění v reakci na intervenci.

3

Skrytá proměnná

Zasahuje do experimentu nekontrolovaně a může zkreslit výsledky, pokud ji neidentifikujeme.

Konkrétní příklady nezávislé, závislé a skryté proměnné

Abychom lépe porozuměli roli jednotlivých typů proměnných v experimentálním designu, podívejme se na praktické situace ze sociologického výzkumu:

Nezávislá proměnná

Účast studentů středních škol v pilotním programu mediální gramotnosti, který je má naučit kriticky hodnotit online zpravodajství.

Závislá proměnná

Změna v úrovni kritického myšlení studentů a jejich schopnosti rozpoznat dezinformace, měřená pomocí speciálního testu před a po programu.

Skrytá proměnná

Vliv rodinného prostředí na postoje k médiím, individuální rozdíly v kognitivních schopnostech studentů, nebo nedávné události v médiích, které mohly ovlivnit jejich vnímání.

Typy experimentů

Klasický experiment

Pretesting → podnět → posttesting. Salomonův experiment se 4 skupinami umožňuje kontrolovat vliv samotného testování.

Komparativní experiment

Experimentální skupina (vystavena intervenci) + kontrolní skupina (bez intervence). Nutné zachování stejných podmínek pro obě skupiny.

Přirozený experiment

Stimulus je vnesen do normálního světa (např. přírodní katastrofa, legislativní změna). Nepravé experimenty: bez pretestu nebo bez randomizace skupin.

! **Výhody:** Silný při hledání kauzálního vztahu, dobrá kontrola podmínek, poměrně levný.

! **Nevýhody:** Problém externí validity — umělé podmínky neodpovídají reálnému světu.

Konkrétní příklady tří typů experimentů

Klasický experiment: Vliv nového výukového programu

Skupině studentů (experimentální) je zaveden nový program pro rozvoj kritického myšlení. Jiné skupině (kontrolní) zůstává standardní výuka. Měří se pre- a post-testy, aby se zjistil dopad nového programu.

Komparativní experiment: Efektivita mediální kampaně

Jedno město je vystaveno nové osvětové kampani o recyklaci (experimentální skupina), zatímco sousední město s podobnou demografií není (kontrolní skupina). Sleduje se míra recyklace v obou městech po kampani.

Přirozený experiment: Dopad změny zákona na chování

Vláda zavede nový zákon o minimální mzdě. Výzkumníci studují dopady na zaměstnanost a životní úroveň v regionech, kde zákon platí (experimentální podmínka), ve srovnání s regiony, kde platí starý zákon (kontrolní podmínka).

Validita experimentu

Interní validita

Zda výsledky ukazují skutečně to, o co v experimentu šlo. Hlavní hrozby:

- Testování — vliv samotného testování na subjekty
- Regrese k průměru
- Experimentální úmrtnost
- Kontaminace mezi skupinami
- Kompenzace nebo demoralizace kontrolní skupiny

Externí validita

Experiment probíhá většinou v umělých podmínkách — otázkou je, zda výsledky platí za jiných okolností:

- **Populační validita** — platí výsledky pro všechny populace?
- **Ekologická validita** — byly by výsledky stejné v jiných prostředích?

Kvalitativní výzkum: přístup a logika

Kvalitativní výzkum představuje zcela jiný přístup k sociální realitě oproti kvantitativnímu — cílem je porozumění, nikoli pouhý popis. Zkoumá sociální realitu bez matematických a statistických procedur.

Giddens zdůrazňuje, že lidé nejsou pouhé objekty — jsou aktivní interpreti vlastního života.

Kvalitativní metody umožňují pochopit, jak lidé sami rozumějí svému jednání.

Winnie Zhang

Mini-ethnography field note worksheet

Name of the establishment: Hei La Moon		
Address: 88 Beach Street		
Date: October 6, 2019		
Time: start at 10:50 AM, end at 11:45 AM		
Time	Event (what you see/hear)	Your impressions/interpretations
10:50	waitress with cart greets us and asks if we want anything from her	This is different from the usual dining experience, because you don't have just one waiter that serves you and constantly checks in on you. Instead you have probably about ten different waitresses that are always walking around to see if you want to order from their cart.
10:52	people (both Asian and non-Asian) are taking pictures of the food and workers who are cooking	For some people, especially the non-Asians, this might be a new experience for them, so they want to take pictures to remember it. Other people may also want to take pictures because they like to take pictures of food; I personally like to do this as well, to share on social media so that other people know what I like to eat.
10:56	manager is being mean to the workers, pressures them to sell all of the bao's	There may perhaps be a quota that each waitress has to meet when it comes to selling the items on their cart. I wonder if the waitresses rotate who sells what each week.
	Asian person ordering for his group of friends; he uses the English words to name the dishes to them... One white member of the group also orders; ordered eggplant... speaks English to the waitress	This is probably how non-Asian people learn how to order things when they go to a Chinese restaurant, because their Chinese friends will introduce them to different dishes. They may also just order dishes that they are already familiar with on their

Schéma kvalitativního výzkumného procesu

Základní postupy

Nestandardizovaný rozhovor, zúčastněné pozorování, studium osobních dokumentů. Obvykle kombinace více postupů.

Způsob analýzy

Údaje z více zdrojů → terénní poznámky → analytické a interpretační postupy → tvorba závěrů, teorií, konceptů → výzkumná zpráva.

Klíčové kompetence výzkumníka: **teoretická a sociální vnímavost**, schopnost zachování odstupu, kritické posouzení situace a schopnost rozeznat a vyhnout se zkreslení vlastní perspektivou.

Sekundární analýza a evaluační výzkum

1

Sekundární analýza

Využití datových souborů vytvořených někým jiným — nové pohledy, porovnávání souborů, testování nových hypotéz.

📌 **Výhody:** levná a rychlá. ⚠️ **Nevýhody:** problém validity — data nebyla sbírána za aktuálním účelem.

Datové archivy

CVVM, STEM, ISSP, EVS, ESS, SDA —
Sociologický datový archiv AV ČR, NESSTAR.

2

Evaluační výzkum

Hodnocení působení **sociálních intervencí**. Klíčová složka: operacionalizace úspěchu a neúspěchu — co je dobrý výsledek, je věcí dohody.

Výzkum sociálních indikátorů

Sociální indikátor = agregovaná statistika reflektující sociální podmínky (obdoba HDP).
Problém: výběr vhodných proměnných a spolehlivost dat.

Měření v sociálních vědách

Empirická věda je závislá na datech získaných měřeními. Ve většině věd jde o **nepřímé měření** — jev není sledován přímo, ale je reprezentován indikátorem. Nalezení správného indikátoru je kritickým momentem.

 Princip GIGO (Garbage In, Garbage Out): pokud jsou vstupní data nekvalitní nebo nevhodně změřená, budou nekvalitní i výstupy analýzy — bez ohledu na sofistikovanost použitých metod.

Model měření: skutečná a naměřená hodnota

Rovnice měření

Naměřená hodnota = Pravá hodnota +
Systematická chyba + Náhodná chyba

$$X = T + E_s + E_n$$

Chyba měření = odchylka výsledku průzkumu od
skutečné hodnoty v populaci.

Co to znamená v praxi?

T (pravá hodnota) — základ měření, to co skutečně existuje a chceme změřit.

Es (systematická chyba) — konzistentní zkreslení, které ohrožuje **validitu** měření.

En (náhodná chyba) — nekonzistentní fluktuace, která ohrožuje **reliabilitu** měření.

Problematizace: teorie měření předpokládá reálnou existenci jevu. To platí pro faktografické otázky, ale nikoli plně pro otázky postojové — postoje neexistují nezávisle na způsobu jejich měření.

Praktický příklad skutečné a naměřené hodnoty

Představme si, že měříme spokojenost studentů s online kurzem. Cílem je zjistit, jak jsou skutečně spokojeni, ale náš výsledek bude ovlivněn různými faktory.

1

Pravá hodnota (T)

Skutečná, vnitřní spokojenost studenta s kurzem. Je to ideální stav, který se snažíme zachytit, ale nikdy jej nemůžeme změřit absolutně přesně.

2

Systematická chyba (Es)

Pokud je dotazník spokojenosti podepisován jménem, studenti mohou úmyslně nadhodnotit svou spokojenost, aby se vyhnuli negativním následkům nebo aby se jevíli "pozitivněji". Tento vliv je konzistentní a zkresluje výsledky systematicky jedním směrem.

3

Náhodná chyba (En)

Student může být při vyplňování dotazníku rozrušený, unavený, nebo se mu zrovna stalo něco nepříjemného, což ovlivní jeho odpovědi na několik otázek. Tyto chyby jsou nepředvídatelné a u velkého vzorku se obvykle navzájem vyruší.

Naše naměřená hodnota (X) spokojenosti bude tedy součtem těchto tří složek.

Validita a reliabilita

Validita (platnost)

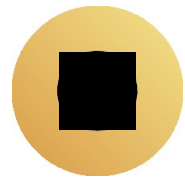
Schopnost měřit koncept, který skutečně zamýšlíme měřit. Zabývá se **systematickou chybou**. Nevalidní měření — výsledky nepostihují jev, který jsme chtěli postihnout. Ohrožena zkreslením konceptu.

Reliabilita (spolehlivost)

Přesnost a konzistentnost měření. Zabývá se **nesystematickou chybou**. Reliabilní měření dosahuje stejného výsledku, pokud se stav objektu nezměnil. Ohrožena zkreslením nástroje.

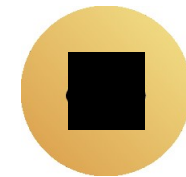
Klíčový vztah: Reliabilita je nutnou, ale ne postačující podmínkou validity. Můžeme mít reliabilní měření, které není validní — ale validní měření musí být také reliabilní.

Praktické příklady validity a reliability

Příklad validity: Nevhodný test inteligence

Test inteligence obsahující pouze matematické úlohy — reliabilní (konzistentní výsledky), ale nevalidní. Měří jen matematiku, nikoli celou šíři inteligence.

Příklad reliability: Rozbitá váha

Kuchyňská váha ukazuje pokaždé jinou hmotnost (100 g, 120 g, 95 g). Nereliabilní — nekonzistentní výsledky způsobené náhodnou chybou.

Typy validity

Empirická validita

Vztahuje se ke kritériu — zda výsledky odpovídají realitě jevu.

- **Prediktivní validita:** porovnání s budoucí situací (volební prognóza vs. výsledky)
- **Postdiktivní validita:** porovnání se situací v minulosti
- Slabinou je absence spolehlivě validizovaných kritérií

Teoretická validita

- **Konstruktová validita:** v datech je zjištěn vztah mezi indikátorem a dalšími proměnnými, jaký bychom očekávali na základě teorie
- **Konvergentní validita:** jeden indikátor konceptu je asociován s dalšími indikátory téhož konceptu
- Příklad: sympatie ke straně \leftrightarrow levo-pravé zařazení

Reliabilita, standardizace a kvantifikace

Typy měření reliability

Opakování v čase (test–retest): stejná otázka týmž osobám v časovém odstupu. **Paralelní měření:** stejný koncept jinými, ale obsahově shodnými otázkami. Výsledky by měly být srovnatelné.

Standardizace

Všechna měření probíhají stejně — standardizované prostředí i nástroj. Kontroluje rušivé vlivy, zajišťuje vysokou reliability, ale může narušovat validitu tím, že omezuje přirozenost situace.

Kvantifikace

Převedení kvality na kvantitu. Cílem je zpřesnění, koncentrace informací a snadná manipulace v analýze. **Riziko:** zjednodušení jevu, ztráta informací, formalismus.

Zpracování výsledků: statistické metody

Po sběru dat následuje fáze jejich zpracování. V kvantitativním výzkumu využíváme **statistické metody**, které pomáhají odhalit vzorce, vztahy a zákonitosti v datech.

Popis souboru

Informace o výběrovém souboru — o jednotkách, které byly podrobeny zkoumání.

Jednorozměrná a dvourozměrná analýza.

Zobecnění na populaci

Informace o základním souboru — všechny vypočtené hodnoty jsou **odhady** (bodový nebo intervalový) s příslušnou mírou nejistoty.

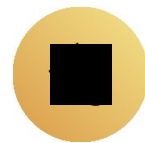
Popis populace

Míra nezaměstnanosti, stranické preference → statistiky pro státní správu a průzkum veřejného mínění.

Modelování vztahů

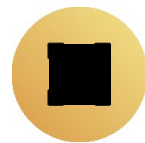
Testování teorií o komplexních jevech a vztazích → akademický sociální výzkum. Vícerozměrné statistické metody.

Základní statistické míry

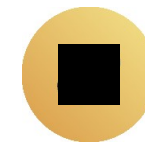
Míry centrální tendence

Průměr (aritmetický průměr hodnot), **medián** (střední hodnota rozdělující soubor na dvě stejné části) a **modus** (nejčastěji se vyskytující hodnota). Každá míra je vhodná pro jiný typ dat.

Míry variability

Rozptyl, **směrodatná odchylka** (ve stejných jednotkách jako data) a **rozpětí**. Ukazují, jak moc jsou data rozptýlena od středu.

Míry asociace

Korelační koeficient (síla a směr vztahu mezi proměnnými) a **chi-kvadrát test** (statistická nezávislost kategorií).

Giddens připomíná, že statistika je pouze nástroj — klíčová je **sociologická interpretace** čísel v kontextu teorie a výzkumné otázky.

Výběr statistických metod závisí na **typu proměnných** (nominální, ordinální, intervalové) a charakteru výzkumné otázky.

Příklady statistických měr

Pro lepší pochopení, jak se základní statistické míry aplikují v sociologickém výzkumu, si projdeme konkrétní příklady:

Míry centrální tendence

Průměr: V průzkumu veřejného mínění může být **průměrný věk** voličů strany "A" 48 let. To nám dává rychlý pohled na demografii voličské základny.

Medián: **Medián měsíčního příjmu** v daném regionu je 35 000 Kč. To znamená, že polovina obyvatel vydělává méně a polovina více než tuto částku, což je méně citlivé na extrémní hodnoty než průměr.

Modus: Nejčastěji se vyskytující **úroveň vzdělání** (modus) mezi účastníky protestu je vysokoškolské. Tato hodnota nám říká, která kategorie je v souboru nejdominantnější.

Míry variability

Směrodatná odchylka: Hodnocení spokojenosti studentů s online výukou je v průměru 3,8 (na škále 1-5) se **směrodatnou odchylkou** 0,7. Nízká odchylka značí, že názory studentů jsou si poměrně podobné.

Rozptyl: Měříme-li **čas strávený na sociálních sítích** denně, vysoký rozptyl by naznačoval velkou diverzitu mezi uživateli (někteří tráví hodně času, jiní málo), zatímco nízký rozptyl by ukazoval na podobné návyky.

Míry asociace

Korelační koeficient: Pozitivní **korelace** (např. 0,6) mezi počtem přečtených knih a úrovní slovní zásoby naznačuje, že s rostoucím počtem knih roste i slovní zásoba, ale neznamená to příčinnou souvislost.

Chi-kvadrát test: Použijeme jej, abychom zjistili, zda existuje **statisticky významný vztah** mezi pohlavím respondentů a jejich názorem na genderové role ve společnosti.

Tyto příklady ukazují, jak různé statistické míry slouží k popisu dat a odhalování vztahů, což je základ pro hlubší sociologickou analýzu.

Problémy interpretace výsledků

V sociálních vědách nejsou kauzální závislosti — jen **pravděpodobnostní**. Za korelacemi je třeba hledat latentní proměnné (Lazarsfeld). Postup: nejprve hledat skrytou proměnnou → model rozpracování → zkoumat latentní struktury.

Nepravá závislost

Dvě proměnné se jeví jako závislé, ale obě jsou ovlivňovány jedním třetím faktorem. Klasický příklad: počet čápů a porodnost korelují, obojí závisí na urbanizaci.

Skrytá závislost

Skutečně existující závislost není vidět — například není lineární, nebo je potlačena působením jiné proměnné.

Řetězení vazeb

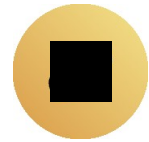
$W \rightarrow X \rightarrow Y \rightarrow Z$ — paralelní působení řady příčin na jednu závislou proměnnou. Jednoduché dvouproměnné analýzy zkreslují obraz.

Efekty kontextu sběru dat

Povaha a znění otázek, metodologie sběru dat — vše ovlivňuje výsledky a možnosti zobecnění. Výsledky průzkumů závisí na způsobu měření.

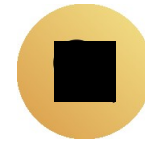
Příklady nepravé a skryté závislosti

Pochopení rozdílu mezi nepravou a skrytou závislostí je klíčové pro správnou interpretaci dat a vyvarování se chybným závěrům v sociologickém výzkumu.

Nepravá závislost

Korelace mezi **prodejem zmrzliny** a **počtem utonutí**. Obě proměnné se zvyšují v létě, ale nejsou si přímo příčinou. Společným faktorem je **teplé počasí**, které ovlivňuje jak chuť na zmrzlinu, tak i koupání a související rizika. Bez zohlednění teploty by se vztah jevil jako přímý, ale byl by klamný.

Skrytá závislost

Vztah mezi **časem stráveným studiem** a **akademickým úspěchem**. Na první pohled se zdá, že více studia vede k lepším známkám. Avšak skutečný, silnější vztah může být ovlivněn **motivací studenta** nebo **kvalitou výuky**. Vysoká motivace může vést k delšímu studiu i k lepším výsledkům, čímž se zdá, že čas je jediný faktor, a skryje se skutečný vliv motivace.

Tyto příklady ukazují, jak je důležité jít za pouhou korelaci a hledat hlubší, často skryté faktory ovlivňující pozorované jevy.

Interpretace výzkumných dat

Interpretace představuje proces **překlady analyzovaných dat do smysluplných závěrů** a sociologických poznatků. Nejde pouze o popis čísel, ale o pochopení jejich významu v kontextu výzkumné otázky a širší teorie.

01

Vztažení k výzkumným otázkám

Odovídají výsledky na původně položené otázky a hypotézy?

02

Porovnání s teorií

Jak výsledky zapadají do existující literatury a teoretického rámce?

03

Vysvětlení neočekávaných nálezů

Co stojí za překvapivými nebo protichůdnými zjištěními?

04

Zvážení alternativ

Jaká alternativní vysvětlení a možná zkreslení přicházejí v úvahu?

05

Formulace závěrů a omezení

Co výsledky skutečně znamenají a kde jsou hranice zobecnění?

 Dismanovo upozornění: Interpretace nesmí překračovat rámec dat. Rozlišujte, co data skutečně ukazují, od toho, co byste si přáli, aby ukazovala.

Tři pilíře výzkumné etiky

Informovaný souhlas

Respondenti musí být předem seznámeni s cílem výzkumu, způsobem použití dat a svým právem kdykoli účast odmítnout. Souhlas musí být **svobodný a dobrovolný** — bez nátlaku či klamání.

Důvěrnost a anonymizace

Osobní údaje a odpovědi respondentů musí být chráněny. Data se anonymizují tak, aby nebylo možné identifikovat konkrétní osoby. Zvláštní opatrnost u citlivých témat.

Etická dilemata v praxi

V praxi vznikají složité situace — například při skrytém pozorování nebo výzkumu citlivých témat (kriminalita, sexualita, marginalizované skupiny). Výzkumník musí vždy zvážit potenciální újmu a přínos.

Etika jako základ důvěry

Důvěra respondentů

Respondenti důvěřují výzkumníkovi, že jejich data budou chráněna a použita v souladu se slibem.

Kvalita dat

Důvěra vede k otevřenějším a upřímnějším odpovědím — etika přímo zvyšuje validitu dat.

Validní výsledky

Spolehlivá data umožňují formulovat platné závěry, které mohou být použity pro společenské intervence a politiku.

Vědecká reputace

Kvalitní etický výzkum posiluje prestiž sociologie jako vědy v očích odborné i laické veřejnosti.

Etické jednání není překážkou výzkumu — je jeho **předpokladem**. Výzkum, který poškozují respondenty, nemůže být považován za vědecky hodnotný.

Co výzkum dokáže — a co ne

Silné stránky empirického výzkumu

- Odhalování sociálních vzorců a nerovností, které nejsou na první pohled viditelné
- Testování a zpřesňování teorií prostřednictvím konkrétních dat
- Poskytování systematicky podloženého porozumění
- Podpora informovaného rozhodování ve veřejné politice

Omezení a výzvy

- Data sama o sobě nemluví — vyžadují interpretaci zatíženou perspektivou výzkumníka
- Výzkumník je součástí zkoumaného světa (reflexivita dle Giddense)
- Sociologický výzkum nikdy nedospěje k „absolutní pravdě“
- Výsledky jsou vždy otevřeny revizi novými daty

Reflexivita výzkumníka

Giddens zdůrazňuje, že výzkumník je součástí zkoumaného světa. Musí kriticky promýšlet vlastní pozici, předsudky a vliv na výsledky. Sociologická znalost zpětně ovlivňuje společnost, kterou popisuje.

Co je reflexivita?

Schopnost výzkumníka kriticky zkoumat vlastní předpoklady, hodnoty a způsob, jakým tyto faktory ovlivňují výzkumný proces a jeho výsledky. Nejde o eliminaci subjektivity, ale o její **vědomé zpracování**.

Proč na ní záleží?

Výzkumník, který si není vědom vlastních předsudků, je jimi řízen nevědomě. Reflexivita zvyšuje transparentnost a důvěryhodnost výzkumu, i když negarantuje absolutní objektivitu.

V praxi

Vedení výzkumného deníku, explicitní diskuze pozice výzkumníka ve zprávě, konzultace s kolegy a kritické přezkoumání interpretací.

Aplikace empirického výzkumu

Empirický sociologický výzkum má **přímý dopad** na rozhodování v mnoha oblastech společenského života. Sociologie není uzavřená akademická disciplína, ale nástroj společenského poznání a změny.

Veřejné mínění a politika

Výzkumy volebních preferencí, průzkumy spokojenosti občanů a analýzy politických postojů přímo ovlivňují politickou agendu a veřejnou debatu.

Vzdělávání a sociální politika

Studie vzdělávacích nerovností, analýzy trhu práce a výzkumy pracovních podmínek pomáhají formulovat vzdělávací a sociální politiky.

Marketing a spotřeba

Sociologie spotřebitele využívá empirické metody k pochopení nákupního chování, kulturních trendů a vlivu reklamy na společnost.

Sociologická imaginace

„Sociologická imaginace umožňuje svému majiteli pochopit větší historické scéno z hlediska jejího smyslu pro vnitřní život a pro vnější kariéru rozmanitých jedinců.“ — C. Wright Mills

Mills definuje sociologickou imaginaci jako schopnost **propojit osobní zkušenost se společenskými strukturami**. Individuální problémy nejsou pouze osobní záležitostí — jsou formovány historickými a strukturálními podmínkami. Tato imaginace je základem každého dobrého sociologického výzkumu.

Výzkumné metody: přehled nástrojů

Metoda	Charakteristika	Vhodné pro
Dotazník	Standardizované otázky, velký vzorek	Průzkumy, monitorování trendů
F2F rozhovor	Osobní kontakt, vysoká návratnost	Komplexní témata, citlivé otázky
CATI	Telefonické, levnější a rychlejší	Rychlé průzkumy, tracking
Hlubkový rozhovor	Otevřené otázky, malý vzorek	Motivace, zkušenosti, příběhy
Fokusní skupina	Skupinová dynamika, interakce	Sdílené normy, skupinové postoje
Zúčastněné pozorování	Terénní přítomnost výzkumníka	Kultura, každodenní praxe
Experiment	Kontrolované podmínky, kauzalita	Testování příčinných vztahů
Sekundární analýza	Existující data, levná a rychlá	Longitudinální a komparativní studie

Typy pravděpodobnostního výběru

1 Prostý náhodný výběr

Každá jednotka má **stejnou pravděpodobnost** být vybrána. Lze využít tabulky náhodných čísel nebo generátor. Ideální pro homogenní populace.

2 Systematický výběr

Z uspořádaného seznamu vybíráme každou **k-tou jednotku**. Jednodušší než prostý náhodný výběr, ale vyžaduje pozornost na možné cykly v datech.

3 Stratifikovaný výběr

Populaci rozdělíme do **homogenních vrstev (strat)** a z každé vybíráme náhodně. Zvyšuje přesnost odhadů a zajišťuje zastoupení menšin.

4 Vícetupňový výběr

Výběr probíhá v **několika krocích** (regiony → města → domácnosti). Praktické pro rozsáhlé populace s geografickým rozptylem.

Příklady pravděpodobnostních výběrů

Prostý náhodný výběr

Z databáze 5000 studentů univerzity vybereme 200 náhodně pomocí generátoru čísel. Každý student má přesně stejnou šanci být zařazen do výzkumu, což zajišťuje objektivitu a potenciální zobecnitelnost.

Systematický výběr

Z uspořádaného seznamu 10 000 zákazníků online obchodu vybereme každého 50. zákazníka, počínaje náhodně zvoleným startovacím bodem mezi 1 a 50 (např. 27.). Tímto způsobem získáme rovnoměrně rozložený vzorek.

Stratifikovaný výběr

Pro výzkum volebních preferencí rozdělíme populaci podle věkových skupin (18-29, 30-49, 50+). Z každé skupiny pak vybereme náhodný podíl respondentů tak, aby vzorek odrážel skutečné zastoupení těchto skupin v populaci.

Vícestupňový výběr

Při celorepublikovém průzkumu životní úrovně nejprve náhodně vybereme několik krajů, poté v těchto krajích náhodně vybereme města a obce, a nakonec v nich náhodně vybereme konkrétní domácnosti pro šetření.

Doporučená literatura

Miroslav Disman

Jak se vyrábí sociologická znalost — Základní česká metodologická příručka. Systematický průvodce celým výzkumným procesem od formulace otázek po analýzu dat.

Anthony Giddens

Sociologie — Komplexní úvod do sociologie propojující teorii s empirickými příklady. Zdůrazňuje reflexivitu a vztah aktéra a struktury.

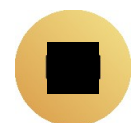
C. Wright Mills

Sociologická imaginace — Klasické dílo zdůrazňující propojení osobní biografie s historickými strukturami jako základ sociologického myšlení.

Robert K. Merton

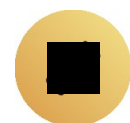
Studie ze sociologické teorie a struktury — Zakladatel teorie středního dosahu. Klíčový pro pochopení vztahu teorie a empirického výzkumu.

Klíčové závěry

Teorie a empirie se musejí doplňovat

Bez jejich spolupráce hrozí abstraktní empiricismus nebo prázdné velké teorie. Teorie středního dosahu (Merton) je zlatou střední cestou.

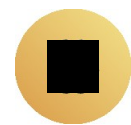
Kvalita měření závisí na validitě a reliabilitě

Systematická chyba ohrožuje validitu, nesystematická reliabilitu. Standardizace zvyšuje reliabilitu, ale může snižovat validitu.

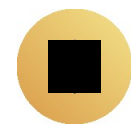
Výběr strategie a vzorku je klíčový

Pouze náhodný výběr umožňuje statistickou indukci. Anketa není vědecký výzkum — výsledky nelze zobecnit bez ohledu na velikost vzorku.

Interpretace vyžaduje kritické myšlení

Korelace není kauzalita. Za výsledky je třeba hledat latentní proměnné a efekty kontextu sběru dat. Reflexivita je podmínkou kvalitního výzkumu.

Etika je předpokladem, ne překážkou

Bez informovaného souhlasu, anonymizace a respektu k respondentům nemůže výzkum získat důvěru ani produkovat validní data.

Giddens i Disman se shodují: dobrý sociologický výzkum vyžaduje nejen technickou zručnost, ale i teoretickou imaginaci a etickou odpovědnost.